

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№51 (1242) СУБОТА, 15 грудня 2012 РОКУ

За себе і за нас...

ЖАХЛИВІ ДОРОГИ НА ТУРКІВЩИНІ

**Про них дізнався весь світ,
завдяки протестній акції інвалідів**

Про вкрай незадовільний стан доріг у нашому районі зараз не говорить хіба що лінивий. Ідеться не лише про сільські шляхи, а й про автодорогу державного значення Львів-Ужгород. Ще донедавна потік транспорту тут був досить інтенсивний. Зараз же, через жахливий стан траси, автотранспорт проїжджає тут рідко. І дивно, що мешканці Турківщини досі терплять такий стан речей.

Показову і повчальну акцію протесту 3 грудня, коли в Україні відзначали День інваліда, провели 50 людей з інвалідністю з багатьох районів України з вадами зору, слуху, у візках. Біля с. Верхнє, де знаходиться Західний реабілітаційно-спортивний центр Національного комітету спорту інвалідів, на деякий час вони перекрили трасу, зупинивши рух транспорту. На думку організаторів, до її проведення спонукало те, що влада в нашій державі дуже мало приділяє уваги людям з фізичними вадами.

До цього унікального центру не можуть дістатися не тільки люди з інвалідністю, але й здорові люди, – заявили учасники акції, серед яких керівник Львівського фонду реабілітації інвалідів Ярослав Грибальський, багаторазова параолімпійська чемпіонка Олена Юрковська та координатор програм Національної асамблеї інвалідів України Володимир Азін.

Днями редакції стало відомо, що по факту перекриття руху інвалідами траси Львів-Ужгород, Турківський райвідділ міліції відкрив кримінальне провадження.

Наш кор.

Вітаємо

Дочка Дарія, зять Богдан, дочка Марія, зять Богдан, син Володимир, невістка Алла; онуки Василь, Юра, Іван, Наталя, Галя, Володя, Аня, Лена з чоловіком Сергієм щиро вітають з ювілеєм – 75-річчям від дня народження, яке буде він відзначати 19 грудня, найкращого у світі татуса, люблячого, турботливого дідуся, жителя с. Буквинка – Антона Юрковича Комарницького і бажають імениннику міцного здоров'я, добра, радості та Божої опіки на довгі і щасливі літа.

*Із ювілеєм ми Вас вітаєм,
Щастя, здоров'я Вам ми бажаєм.
Хай серце радіє, душа хай співає,
А настрої святковий весь рік не зникає.*

*Хай Матір Божа Вас охороняє,
В душі панують мир і доброта.
Ісус Христос здоров'я посилає,
На многії і благії літа.*

КРЕДИТНА СПІЛКА ЦКС «АНІСІЯ»

КРЕДИТИ ГОТІВКОЮ БЕЗ ЗАСТАВИ
до 30000 гривень
терміном до 2-х років

КРЕДИТИ ДЛЯ:

- ПРИДБАННЯ РІЗНОМАНІТНИХ ТОВАРИВ
- ОПЛАТИ НАВЧАННЯ (на вигідних умовах)
- ПРИДБАННЯ ТА РЕМОНТУ ЖИТЛА
- ВІДПОЧИНКУ, ОЗДОРОВЛЕННЯ, ПРОВЕДЕННЯ УРОЧИСТИХ ПОДІЙ ТА ІНШИХ ПОТРЕБ

УВАГА!
ДЛЯ ПОСТІЙНИХ ПОЗИЧАЛЬНИКІВ ДІЄ СИСТЕМА ЗНИЖОК

ДЕПОЗИТИ у гривнях на різні терміни

www.anisia.lviv.ua
e-mail: cks.anisia@gmail.com

м. Львів, пл. Ринок, 9 (вхід із вул. І.Федорова, 16)
тел.: 235-63-53, 235-80-97, (096)3889626.
м. Турка, вул. Міцкевича, 6 (пошта)
тел.: (0269) 321-91, (067)6741385.

Кожній дитині потрібна родина

“ВІН – МОЇ ОЧІ, СЕРЦЕ І ГОЛОВА”

Надворі стояв грудень 2000-го, стрілки годинника відрохували останні години року, що минав. Сянківчани були зайняті домашніми клопотами, приготуваннями до зустрічі нового року, до Різдва, і мало хто звертав увагу на незнайому дівчину, не по сезону одягнуту, яка, з маленькою дитиною на руках, блукала селом у пошуках притулку. Сергій якраз привіз із Турки на станцію продавати хліб, він і побачив, як незнайомка проситься на нічліг, стукає у двері оселі, але її ніхто не чує. Підійшов, розговорилися. “Ходи до моїх батьків, вони тебе приймуть”, – запропонував їй. 75-річна Сергієва мама відчинила двері і запросила дівчину до оселі. Назвалася вона Вікою й розповіла, що родом з Пермі, закінчила медичний коледж, що прийомні батьки вигнали її з дому за те, що нагуляла дитину. Сергієві батьки пригріли Віку з маленьким синочком, одягли їх, і стали вони в цій сім’ї жити.

– Сергій – це мій брат. Тому я швидко долучилася до всієї тієї історії, подружилася з Вікторією, і особливо з маленьким Сергієм, який був напроцьуд милим, забавним і красивим дітям. Ми всією сім’єю його дуже любили і тишилися кожному його кроку, одягали і кормили прибульців, – розповідає жителька Сянок Наталія Слинявчук. – Близько п’яти місяців перебувала Віка з дитиною у моїх батьків. “Але ж далі так жити не можна”, – втрутився одного разу в розмову Сергій. – “Віко, ти молода, дитина росте, потрібна якась влаштувати своє життя, не буде ж тебе весь час Наталя чи мама годувати. Може підеш десь на роботу, знайдеш житло”. “Куди ж я піду без паспорта? Наталю, візьміть мене до себе додому”, – мало не на колінах стала благати мене Віка. Але я, на превеликий жаль, не могла нічим їй зарадити, бо на той час уже мала свою сім’ю, двійко діток. Та найбільша біда була в тому, що мій, ще молодий, 37-річний чоловік, захворів на важку форму раку. Я змушена була бути біля нього постійно, піклуватися про його здоров’я. Тому й вирішила шукати для Віки квартиру. І це мені вдалося.

Та не довго нажилася Віка на тій квартирі. Одного дня вона крадькома забирає з собою чужих 700 грн., залишає маленького Сергія у кімнаті і виїжджає із Сянок. Коли власники квартири по-

вернулися додому, то застали маленького Сергія, який купався у сльозах, у кімнаті самого. “Наталю, приходи негайно і забери Сергія. Ми не можемо з ним нічого вдіяти, він дуже сильно плаче”, – зателефонували Наталії Олександрівні з будинку.

– Ну, що я могла вдіяти? Прибігла туди, взяла його, восьмимісячного, на руки. А він так сильно мене обняв, наче маму рідну, притулювся до грудей, – пригадує сьогодні п. Наталя. – Принесла я тую дитину з квартири у свій дім, до ще двох моїх синів. Дуже тяжко було. І ось одного разу мені сниться сон, де Сергію кличе мене: “Мама прийшла! Мама прийшла!”. Сон дав мені знати: де двоє діток, вирощу і Сергія. Відтоді я твердо вирішила: ні в який інтернат чи дитячий притулок дитину віддавати не буду і стала оформляти право на опікунство. Дуже складно було виробити свідоцтво про народження Сергія. Велика подяка Тетяні Григорівні Строні, голові районного суду, а також Степану Івановичу Василечку, сільському голові, які допомогли мені у вирішенні цієї справи. Та й держава дуже багато мені посприяла у тому, що я сьогодні можу опікуватися Сергієм.

Нелегкі часи довелося пережити Наталії Слинявчук. Особливо тоді, коли не вистачало грошей на прожиток, коли скоротили на роботі. Навіть у Перм писала, до

родини Вікторії: “Заберіть Сергія, що буду робити, як чоловік помре?”. Відповіли – “Ви тим не переймайтеся, вам Бог допоможе, вигодує те й третєго”. Залишившись з силами і не впала духом. Бо жити треба було заради своїх дітей. Сергію став повноцінним членом їх сім’ї. Люди не розуміли вчинку Наталії Олександрівни, дехто казав, що таким чином в Бога на рай собі заробляє, насміхалися. А були й такі, що порадили і підтримали. Коли Сергієві виповнилося 3 роки, Наталя одержала анонімний лист з погрозами. Не злічити, скільки ночей вона ока не зімкнула, боячись, що хтось нападе на хату і вкраде дитину. Стільки переболіла, стільки пережила, стільки перестраждала вона, що сьогодні цієї матері ніщо уже не страшне.

Цього місяця Сергієві виповниться 12 років. Це дуже працьовитий, гарний вроду, мудрий і душевний хлопець.

– Він – мої очі, серце і голова. І зараз, коли мої сини уже дорослі, я не уявляю свого життя без тої дитини, – так каже про сина Наталя Олександрівна і не може натішитися Сергієм, розповідаючи про всі його успіхи в школі, про те, як мріє вивчитися на далекогоїтника, бо від природи – водій (хлопець дуже любить техніку), про те, як він допомагає їй у всьому, і дякує Господу, що дав можливість врятувати цю хорошу дитину від самотності. Двоє синів Наталії Олександрівни мають свої сім’ї, є у бабусі Наталії уже дві онучки. На великі родинні свята вся родина збирається вкупі. І проблеми вирішують також разом. Разом із Сергієм, бо він – свій, рідний, завжди готовий у будь-яку хвилину підставити кожному своє хлопчаче плече. Так, як це зробили йому 12 років тому добрі люди у Сянках – прийняли та обігріли щирим батьківським теплом.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо

Дорогу маму, люблячу бабусю і прабабусю, жительку с. Комарники – Стефу Григорівну Марчишак з 85-річчям від дня народження, яке вона святкувала 9 грудня, щиросердечно вітають сини Богдан і Володимир, дочка Марія, невістка Леся і Ганна, зять Руслан; внуки Христина, Оксана, Мар’яна, Марія, Богдан; правнуки Софійка, Ілонка та Антон і бажають їй доброго здоров’я, родинного тепла і Божої опіки.

Господь хай дарує здоров’я і силу,

Спасибі, рідненька, що Ви нас зростили,

Хай серце у грудях ще довго палає.

А руки, мов крила, нас пригортають.

Андрія Васильовича Дубравського, з м. Турка, якому 11 грудня виповнилося 30 років,

сердечно вітають з ювілеєм дружина Іванна, теща і тесть і бажають йому міцного здоров’я та життєвої наснаги, професійних успіхів та особистих творчих досягнень, щастя, злагоди та добробуту.

Хай легко працюється, гарно живеться,

Все множитьься, вміється і удається.

Здоров’я міцного без ліку,

Пшани й добра від людей,

Щасливого й довгого віку

Бажаєм Тобі у цей день.

Втрачений договір купівлі-продажу нежитлової будівлі, посвідчений Комарницькою О.І., приватним нотаріусом ТРНО, 1 січня 2007 р., за реєстровим №75, серія ВЕЕ №042268, вважати недійсним.

20 грудня – День міліції

ВІН ГОРДИТЬСЯ, ЩО Є ПРАВООХОРОНЦЕМ

Після недавнього тривалого й приємного спілкування зі старшим дільничним інспектором Турківського райвідділу міліції, майором міліції Михайлом Кричківським, я був здивований з того, що мій співрозмовник не розчарувався в обраній професії, як чимало його колишніх колег, а навпаки, з повною віддачею працює на важливій та відповідальній посаді. На його тверде переконання, якби час повернувся і йому знову довелося обирати професію, він без вагань обрав би службу в міліції. Як і 15 років тому, розпочав би похід стежкою боротьби зі злочинністю.

Хоча навчаючись в рідній Лосинецькій, а згодом (9 і 10-й класи) в Ільницькій школі, не думав про міліцейську службу. Тоді в юнацькій уяві було багато мрій. Зрештою, як і шляхів їх реалізації. Напевно, вирішальним у виборі професії, на думку самого Михайла Миколайовича, стала служба в Афганістані, де він, як і тисячі його бойових побратимів, на власні очі побачив, що таке війна. Там він загартувався як фізично, так і морально, привик до важких навантажень, адже, як кажуть, на війні – як на війні. Розповідаючи про свою афганську службу, де він пліч-о-пліч всі 2 роки пройшов із жителем с. Ільник Володимиром Сеньшовичем, пригадав чимало екстремальних випадків. Скажімо, за врятоване Михайлу життя його бойовий товариш сержант Кудрявцев отримав медаль «За відвагу». Тоді юнацьке серце та рішуча вдача все штовхали молодого воїна до героїчних вчинків, хоча командири нерідко наголошували, що в будь-якій бойовій операції вони повинні думати не лише про себе (що я можу зробити чи як відзначитися), а про матерів та коханих, які чекають їх на батьківщині.

Повернувшись з афганської війни, Михайло вирішив вступити на навчання у Львівський інститут фізичної культури. Після його успішного закінчення, не ставши педагогом за професією, одягнув міліцейську форму. Півроку служив в інспекції у справах неповнолітніх Галицького райвідділу міліції у Львові, потім рік стаціонарно навчався на факультеті післядипломної підготовки Львівського інституту внутрішніх справ. Здобувши міцні знання, він іде служити дільничним в Сихівське відділення того ж райвідділу. За 4 місяці служби тут розкрив 9 непростих злочинів. Правоохоронці добре знають, що це – не мало. Тоді він весь, як кажуть, був у роботі, адже сім'я проживала в Турці.

Зваживши на сімейні обставини, Михайло Миколайович таки вирішує залишити Львів і переїждити, для подальшого проходження служби, в Турку. І знову на посаду дільничного інспектора. Невдовзі стає старшим дільничним інспектором і тривалий час сам обслуговує місто Турку, розкриваючи в рік в середньому по 20 злочинів. Зараз у його віданні два великих села – В. Висоцьке та Либохора, а також, як старший дільничний інспектор, є куратором Боринського куща, де, окрім нього, є ще троє дільничних.

Під час нашого спілкування Михайло Кричківський розповів чимало цікавих детективних історій з його міліцейської практики. Скажімо, одного разу, будучи у приватних справах у Львові, він затримав грабжника, який викрав гаманець із сумки в дівчини у маршрутному таксі. І зробив це так, як належить працівникові правоохоронних органів. У тій історії були й переслідування, і як фаховий юрист він продемонстрував справді правничі знання. Його вмілі, зразкові дії тоді високо оцінив тодішній начальник Турківського райвідділу міліції Анатолій Дубовий.

Або ж інший випадок. Більше 10 років тому у Турці трапилося жахливе вбивство. Неповнолітній житель міста П. вбив юнака, нанісши йому близько 100 ножових поранень. Завдяки кмітливості Михайла Миколайовича та досконалому володінню оперативною обстановкою (тоді він був дільничним у Турці), швидко вдалося встановити особу злочинця, вилучити речові докази, хоча за вбивство довелося «полювати». Для цього він з колегами їздив до Львова, перевіряли місця, де міг зупинитися злочинець. А за декілька днів, коли залишили прикмети вбивці на Львівському вокзалі та інших людних місцях, підозрілого затримали львівські правоохоронці.

Важливим аргументом, що засвідчує професійність Михайла Кричківського, є те, що у 2012р. він двічі їздив на змагання «Кращий за професією». У першому кварталі, де дільничні змагалися у теоретичному знанні права та практичних навиках, він здобув третє місце, а на змаганнях у другому кварталі з фізичної і бойової підготовки увійшов у десятку кращих. І це при тому, що силами мірялися 30 міліціонерів.

Приємним є той факт, що правниками, як і батько, стали два його сини. Старший, Володимир, після закінчення юридичного факультету Львівського університету, працює в турківській прокуратурі. Молодший, Олег, також закінчив цей факультет, зараз навчається в аспірантурі і хоче присвятити себе правничій науці. А це вже – династія.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо

Сергія Ярославовича Петрика, жителя м. Турка, з ювілеєм, який святкує 16 грудня, сердечно вітають мама, брат Володя з сім'єю, дружина Віра, доньки Наталя і Іринка, Андрій, Тарас зі своєю сім'єю, теща Марія з чоловіком Іваном і бажають дорогому ювілярові міцного здоров'я, невичерпної життєвої енергії, Божого благословення.

Хай легко працюється, добре живеться, Все вміється, множитьься і додається.

Здоров'я міцного, щастя без краю,

Усього найкращого щиро бажаєм.

Хай життя безхмарним буде,

Доля радість несе в дім. Хай Тебе завжди люблять люди

І серце буде молодим.

Продається трактор Т-25, новий. Пригнаний з Польщі, з документами.

Ціна – 55 000 гривень.

А також є дешевші (ціна – 40000 грн., 45000 грн., 50000 грн.).

Довідки за тел.: 0979735220 (Ярослав).

Турківська міська рада повідомляє, що в м. Турка, урочище Біля хати, відводиться земельна ділянка, площею 0,1280 га, для ведення особистого селянського господарства.

Видавничий відділ редакції газети «Бойківщина» виготовляє різного роду поліграфічну продукцію формату від А7 до А3. Ви можете замовити у нас бланки, журнали, тощо. Наші телефони: 3-21-27, 3-12-45, 3-25-22.

**14 грудня – День вшанування учасників ліквідації
наслідків аварії на Чорнобильській АЕС**

ЧОРНОБИЛЬЦІ ЗАСЛУГОВУЮТЬ БІЛЬШОГО

Сьогодні на обліку в управлінні праці та соціально-го захисту населення Турківської РДА перебуває 61 ліквідатор та потерпілі від наслідків аварії на ЧАЕС, 56 дітей, народжених від них. Як повідомив начальник відділу управління праці та соціального захисту населення Віталій Сенюга, 9 наших чорнобильців скористалися цьогоріч путівками для санаторно – курортного лікування, 30-юом із них перераховані кошти для придбання твердого палива та скрапленого газу, 68 – скористалися можливістю придбати безкоштовні ліки, 1 – зубопротезування, усі отримали виділені кошти на харчування. Але цього, ми вважаємо, ще не достатньо для того, щоб сповна компенсувати збитки, завдані аварією здоров'ю чорнобильців.

Про те, що найбільше турбує сьогодні чорнобильців Турківщини, говорять:

Іван Бутрей, житель Боберки: “Коли ми їхали на ліквідацію наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, нам обіцяли золоті гори. А головне, що нас у нашій скруті, біді ніколи не забуде держава. А чого ми дочекалися? Кожен чорнобильець – згідно Закону “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” – щорічно має право на безкоштовну путівку для санаторно – курортного лікування. Цього, на жаль, немає. А компенсує нам держава за невикористані путівки – просто мізер, про який і говорити соромно. Не завжди ті, хто живе у віддалених селах, можуть скористатися законним правом на безкоштовне придбання ліків, бо та їх кількість, яку виділяє держава, розходить ся в один момент. І ще про одне наше законне право скажу. Нам не дають скористатися приватні власники автобусних маршруток, – правом безкоштовного проїзду у громадському транспорті на приміських маршрутах. Вони мотивують анулювання безкоштовного проїзду пільговиків рішенням зборів їхнього трудового колективу. Але чи не абсурд це? Невже трудовий колектив має право відмінити Закон України, прийнятий Верховною Ра-

дою України?”

Михайло Ільницький, житель Ільника: “У серпні 1986 року я у складі спеціалізованого загону управління “Шахтобуд №2” із м. Червоноград брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, відряджений дирекцією радгоспу ім. XXIII з'їзду КПРС. Пробув я у чорнобильській зоні більше місяця. Якихось документів, які б засвідчували моє перебування там, у мене не збереглося, бо їх просто не видали. Та й хто тоді про це думав? До того ж і закону про статус та соціальний захист потерпілих від аварії на ЧАЕС тоді ще не було! Правда, гроші за перебування і роботу у чорнобильській зоні бухгалтерія радгоспу нам виплатила. Але як, скажіть, віднайти хоча б якийсь документ про ті події, якщо радгоспу нашого уже давно немає?”

Галина Король, жителька Нижнього Висоцького: “Мій чоловік, ліквідатор аварії на Чорнобильській АЕС, втративши там здоров'я, добряче відмучився. І ось минуло два роки, як він у молодому ще віці пішов із життя, залишивши мене вдовою і дітей сиротами. Ще за життя він сплачував внески до чорнобильського Фонду. Тоді йому обіцяли, що у випадку якоїсь бід,

сім'ї будуть виплачені великі гроші. А що маємо ми насправді? Ніяких компенсаційних виплат за втрату годувальника від держави ми не одержали до сьогодні, хоча находилися добряче. І боляче стає на серці подвійно, знаючи, що Закон України “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” гарантує такі компенсаційні виплати. То ж хочу запитати: кому вигідно так знущатися над сім'ями тих, хто у скрутну хвилину, ризикуючи своїм життям, боронив нашу землю від страшного лиха?”

Михайло Щур, житель Либохори: “Протягом трьох років (уже через 20 років після аварії на атомній станції) я мав велику морочку, доки здобув статус учасника ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС. І це не дивлячись на те, що я, у складі окремого загону працівників органів внутрішніх справ Львівщини, безпосередньо в населених пунктах неподалік станції, боровся з тими, хто в перші місяці після вибуху хотів погріти руки на чужій біді, розламуючи та грабуючи будинки, квартири евакуйованих жителів. Пробув я у 30-кілометровій зоні більше місяця. Добре, що допомогли мені в цьому колеги – чорнобильці та турківські лікарі, які з розумінням поставилися до мого проблем. А скільки, знаю, ще є на Турківщині подібних мені, хто до цього часу (хоч і минуло від дня аварії більше 26 років) з вини держави (бо в установах, організаціях, військових частинах не на належному рівні велася документація) так і не зумів здобути статусу чорнобильця.”

Ніна Цюцик, жителька Багнуватого: “Не дивлячись на те, що від дня

прийняття Закону України “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” пройшло уже більше 20 років, до цього часу не вирішено у нас і питання надання державою житла переселенцям із Чорнобильської зони (ст. 44 Закону). А таких на Турківщині – 5. І добре, що вони живуть у будинках батьків чоловіка, дружини. А якби цього не було, то що – під відкритим небом їм жити?”

Микола Іванік, житель Борині: “Через два дні після аварії на Чорнобильській АЕС, 28 квітня, нас, воїнів запасу Турківщини, в спішному порядку призвали на службу у Львівський полк внутрішніх військ. Як було сказано у повістці, – на перепідготовку. А насправді – для того, щоб нести службу у Чорнобильській зоні. Тут ми охороняли покинуті жителями села – Іванково, Красятичі, Дитятки, Розсоха, Максимовичі, Поліське, Наровлю. Щоденно, борючись із мародерами, любителями легкої наживи, ми “хапали” до 20 і більше бер. Як згодом нам пояснили спеціалісти – атомники, це – смертельні дози радіоактивного опромінення. Як ми лишилися після цього живими, – і сам дивуюся. Але сьогодні отримана тоді радіація мені дуже зашкодила. І не лише мені. А й усім чорнобильцям, які проживають на Турківщині. Але, на жаль, держава не завжди робить усе належне, щоб допомогти нам у наших бідах.”

... Із сказаного чорнобильцями Турківщини виникає запитання: “Чи вивітриться колись із їхніх сердець біль Чорнобиля?” Відповідь однозначна: “Ні! Не вивітриться!” Бо чим, скажіть, замінити втрату близьких і рідних їм людей, які загинули від наслідків аварії на ЧАЕС? Чим замінити втрату тисячам людей, що проживали у добротних квартирах і будинках у Чорнобильській зоні, житла, надбаного майна? Взагалі, чим замінити близькість рідної землі, яку евакуйовані втратили назавжди?..

Володимир БАБИЧ.

Андріївські вечорниці**СВЯТО ЯК ВОНО Є**

Місяць грудень дає початок всім зимовим святкам, як кожного року несуть у собі таїнство благодаті. Цього тижня - 13 грудня всі, а особливо молоді дівчата та хлопці, святкували Андрія. В світі - це день мученицької смерті одного із дванадцяти апостолів Христових – Андрія Первозванного. Ще воно збігається з язичницьким святом Калити. У цей день прийнято ворожити на долю, на щастя.

У ніч з 12 на 13 грудня дівчата збиралися на вечорниці, пізніше до них приходили хлопці. Дівчата перешкоджали їхньому приходу, але потім запрошували до гостинного столу. Зазвичай в цю пору хлопці ходили бешкетуючи та заглядаючи у вікна будинків, розмальовуючи чужі двері.

Як святкували студенти? Найцікавіші події цього неперершеного дійства відбувалися у стінах уже рідного їм університету. Спочатку студенти влаштували невеличкий вступ, у якому показали всі давні традиції, обряди, звичаї. Потім влаштували різні конкурси, в яких брали участь дівчата та хлопці: лущення насіння на швидкість, з'їдання яблука, не торкаючись його руками, заплітання коси, а на завершення всіх конкурсів було частування всіх присутніх на вечорницях смачними варениками та хрустятками з узваром. Закінчилось свято гарною козацькою піснею у виконанні парубків-студентів.

Що не кажи, а традиції, хоч і на деякий час забулися, зате сучасна молодь намагається відновити їх, тому що жити і повертати у життя давно забуту історію весело і цікаво. Як кажуть у народі: «Все нове – це добре забуте старе», а вечорниці на Андрія – це взагалі скарбниця людських вигадок, забав і веселощів. Дуже приємно, коли спитаєш про старовину в молодшого покоління і вони з упевненістю відповідають, що знають ці традиції ворожіння і можуть поділитися з тобою кумедними історіями, які траплялися з ними в цю магічну ніч.

Давайте щиро шанувати те, що залишили нам предки, бо, зберігши свої традиції, ми збережемо самотність і колоритність цікавого, веселого українського народу.

Іванна ФЕДЬКО,

студентка факультету журналістики ЛНУ ім. І. Франка.

Герої серед нас**9-РІЧНУ МАРІЙКУ МЕЛЬНИКОВИЧ
ПРЕДСТАВЛЕНО ДО НАГОРОДИ**

Пожежа, яка сталася через замикання в електромережі, 2 грудня в с. Либохора та її наслідки ще й досі в усіх на устах. Зранку, коли загорівся будинок, у ньому залишалось двоє дітей сім'ї Мельниковичів – дев'ятирічна Маруся та її 4-річний братик Руслан, які дивилися телевизор. Дідусь і двоє інших дітей були на вулиці – поралися по господарству.

Коли Маруся побачила задимлення в кімнаті і вогонь, кинулася з братиком тікати через сінешні двері, але там також уже палало полум'я. Тоді маленькій дівчинці стало мужності вибити віконне скло і пересадити через вікно на вулицю братака, а потім вибралася й сама. Дідусь, не знаючи, що дітки врятувалися, також кинувся в палаючий будинок шукати їх. Через це отримав важкі термічні опіки. За його життя кілька днів боролися лікарі обласного опікового центру, але, на превеликий жаль, врятувати 64-річного чоловіка так і не вдалося. Повністю згорів будинок, все майно і заощадження.

Про маленьку героїню сьогодні говорять не тільки на Турківщині, про неї вже знає вся країна. Про сміливий вчинок Марійки Мельникович, третьокласниці Либохорської загальноосвітньої школи, розповідали чотири телеканали – ZIK, ICTV, "1+1" та Перший національний. Днями працівники ГУ МНСУ у Львівській області вручили дівчинці грамоту «За особисту мужність та відвагу, виявлені під час порятунку людини», подарунок та номінували Марічку на премію «Герой-рятівник року».

Ольга ТАРАСЕНКО.

Радимо
скористатися**БЕЗКОШТОВНИЙ
ІНТЕРНЕТ –
ВІДТЕПЕР У БІБЛІОТЕКАХ
ТУРКІВСЬКОЇ ЦБС**

Як уже повідомлялося, бібліотеки Турківської ЦБС у 2012 р. стали переможцями конкурсу програми «Бібліоміст» «Організація нових бібліотечних послуг з використанням доступу до Інтернету».

Буквально днями усю техніку було доставлено і встановлено в чотирьох бібліотеках району, а саме в Центральну районну та дитячу бібліотеки м. Турка, в бібліотеки смт. Бориня та с. В.Висоцьке. Відтепер мешканці цих населених пунктів зможуть безкоштовно навчатися комп'ютерної грамотності, надсилати і отримувати електронну пошту, слухати музику, дивитись фільми, обмінюватися фотографіями, спілкуватися у програмі «Скайп», скористатися веб-ресурсами для пошуку роботи чи потрібних послуг, покупки товарів, організації поїздок, доступу до інформації органів влади і соціальних служб тощо.

З цієї нагоди 19 грудня 2012 р. у Турківській центральній районній бібліотеці відбудеться урочиста церемонія відкриття пункту публічного доступу до Інтернету та початку надання нових послуг.

Початок заходу о 12 00 год.

Бібліотека знаходиться за адресою: м. Турка, пл. Ринок, 26 (міська ратуша).

Запрошуємо усіх бажаючих.

Ганна СЕМКІВ,
директор Централізованої бібліотечної системи району

Наші інтерв'ю

РЕЄСТРАЦІЮ ПРАВ НА ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ ПРОВОДИТЬ УКРДЕРЖРЕЄСТР

Два тижні тому наша газета надрукувала інтерв'ю з начальником реєстраційної служби Турківського районного управління юстиції Михайлом Шкітаком. Відтоді до редакції надійшло чимало запитань, які стосуються піднятої теми. Особливо цікавість турківчани проявляють до питань, що пов'язані з реєстрацією чи перереєстрацією земельних ділянок. Згрупувавши їх, ми знову запросили до розмови Михайла Миколайовича.

– Указом Президента України від 08.04.2011 № 445/2011, Держземагентство було визначено органом, що здійснює ведення Державного земельного кадастру і, відповідно, здійснює державну реєстрацію права власності на земельні ділянки. В той же час, з 2013 року це має робити Укрдержреєстр, що суперечить згаданому Указу. Михайле Миколайовичу, як буде вирішуватися ця проблема?

– Насамперед, ніякої проблеми не існує. На сьогодні Держземагентство здійснює державну реєстрацію земельних ділянок та державну реєстрацію прав на земельні ділянки згідно Положення про нього, затвердженого Указом Президента України від 08.04.2011 № 445/2011.

Водночас, відповідно до Указу Президента України від 05.10.2011 № 965/2011, який набирає чинності з 01.01.2013, повноваження Держземагентства, в частині державної реєстрації прав на земельні ділянки припиняються. Тобто за Держземагентством залишиться функція державної реєстрації самої земельної ділянки, як об'єкта нерухомості в Державному земельному кадастрі. У свою чергу, Укрдержреєстр здійснюватиме державну реєстрацію прав на земельні ділянки.

– Тобто Державний земельний кадастр буде

функціонувати паралельно із Державним реєстром речових прав на нерухоме майно?

– Так. Ці дві системи будуть працювати паралельно. Державний реєстр речових прав на нерухоме майно міститиме всю інформацію про речові права на земельні ділянки, а Державний земельний кадастр – інформацію про земельну ділянку, так би мовити «технічну інформацію». Водночас слід зазначити, що такі інформаційні системи працюватимуть саме паралельно, а не розрізняються чи в протизагугу одна одній. Так Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та Законом України «Про Державний земельний кадастр» передбачено взаємодію органів державної реєстрації прав та органів, що здійснюють ведення Державного земельного кадастру, у тому числі відомості, які мають передаватися, підстави такої передачі тощо. На виконання вказаних законів прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 22.02.2012 № 118 «Про інформаційну взаємодію органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру та органу державної реєстрації прав», яка детально регламентує таку взаємодію.

– Михайле Миколайовичу, а куди мають звертатися власники земельних

ділянок сільськогосподарського призначення для отримання документів, що підтверджують право власності на землю?

– Зміни у системі державної реєстрації прав стосуються також і порядку оформлення права власності на нерухомість, в тому числі і на земельні ділянки, з видачею відповідних свідоцтв. З 01.01.2013, замість державних актів про право власності на земельну ділянку органами державної реєстрації прав будуть видаватися свідоцтва про право власності на нерухоме майно.

Так свідоцтва про право власності на нерухоме майно формуватимуться в процесі державної реєстрації прав та видаватимуться державними реєстраторами разом із витягом з Державного реєстру прав.

При цьому слід зазначити, що порядок оформлення права власності на землю з видачею відповідних свідоцтв не розрізняється в залежності від цільового призначення земельної ділянки.

– Надійшло до нас й запитання і щодо оформлення купівлі-продажу квартири на «вторинному ринку»?

– На сьогодні, згідно діючого законодавства, для здійснення операцій з купівлі-продажу квартири особам необхідно декілька разів відвідувати бюро технічної інвентаризації та звертатися до нотаріуса за посвідченням відповідного правочину.

Тобто, спочатку власник квартири звертається до бюро технічної інвентаризації для того, щоб провести технічну інвентаризацію квартири та отримати витяг

з Реєстру прав власності на нерухоме майно. Документ, що посвідчує право власності на відповідну квартиру, технічний паспорт, отриманий в результаті технічної інвентаризації квартири, та витяг з Реєстру прав власності на нерухоме майно подаються нотаріусу для нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу. У результаті вчинення нотаріальної дії, нотаріус проводить державну реєстрацію відповідного договору в Державному реєстрі правочинів. Після отримання нотаріально-посвідченого договору покупець має звертатися до бюро технічної інвентаризації для проведення державної реєстрації його права власності на придбану квартиру.

З 01.01.2013, для здійснення операцій з купівлі-продажу квартири, особам необхідно буде звернутися виключно до нотаріуса. Так нотаріус перевірить належність продавцю квартири на праві власності в реєстрі, який зараз ведуть бюро технічної інвентаризації (Реєстр прав власності на нерухоме майно); проведе державну реєстрацію прав продавця в «новому» Державному реєстрі прав; посвідчить договір купівлі-продажу відповідної квартири та на підставі нього проведе державну реєстрацію права власності на квартиру покупця.

При цьому з 01.01.2013 державна реєстрація договору в Державному реєстрі правочинів здійснюватиметься не буде, оскільки за таких умов відбувалася б подвійна реєстрація одних і тих самих прав.

Що стосується бюро технічної інвентаризації, то останні здійснюватимуть технічну інвентаризацію об'єктів нерухомого майна у випадках, передбачених законодавством. При цьому проведення технічної інвентаризації об'єкта перед здійсненням його продажу буде не обов'язковим та залишається на розсуд сторін договору, тобто продавця та покупця.

Розмовляв
Василь ВАСИЛЬКІВ.

Інклюзивна освіта осіб з вадами зору

ЦЕ ТРОХИ СХОЖЕ НА КАЗКУ

Як працювати з незрячою дитиною у звичайній загальноосвітній школі, як її вчити разом із здоровими дітьми, не виділяючи з-поміж інших членів колективу, – над цим сьогодні активно працюють разом із українськими спеціалістами наші шведські друзі. Співпраця України і Швеції у сфері просування сучасних технологій для осіб з вадами зору триває ще з 2007 року. У 2012р. Forum SVD, при сприянні Шведської міжнародної агенції з розвитку співробітництва SDA, при посередництві Svefi academi, впроваджує на Львівщині проект “Інклюзивна освіта школярів з обмеженими можливостями”, акцентуючи увагу на дітях з порушеннями зору.

Минулого тижня викладачі цієї академії, яка знаходиться в м. Хапаранда, що на кордоні Швеції і Фінляндії, Матті Яткола і Олексій Усов, а також голова громадської організації Української спілки інвалідів Оксана Потімко побували на Турківщині і провели, у рамках українсько-шведського проекту, з працівниками медицини, педагогами, громадськістю міста в актовому залі Турківської ЗОШ І-ІІІ ст. №1 семінар-навчання для дітей з вадами зору.

– Ми приїхали не для того, аби агітувати за інклюзивну форму освіти (гнучка система навчання дітей з особливими потребами в умовах масової школи), а з зовсім іншої причини, – розпочала свою розмову Оксана Потімко. – Беручи до уваги, що є такі сім'ї, які не хочуть віддавати дітей в спеціалізовані інтернати для незрячих, і те, що батьки мають сьогодні право вибору – дитина, повністю незряча, може навчатися в масовій школі зі здоровою дитиною, ми розповімо вам, як працювати із незрячою дитиною в ЗОШ. Такий досвід уже у нас є. Кілька років тому до нас привели повністю незрячу дівчинку, від якої, після її народження, відмовилися батьки. Цю дівчинку усиновили інші люди; властиво, вони й звернулися до нас, коли їй було 4 з половиною роки, з проханням допомогти віддати її на навчання у звичайну школу. Ми об'їхали всю Україну, але ніхто не давав нам у цьому найменшої поради. Тоді, самі будучи незрячими, поїхали за досвідом за

кордон – побували у Швеції, Канаді та інших країнах. Там навчилися, як це зробити. Минулого року вдалося сповна реалізувати цей задум. І перша у нашій державі незряча дитина 1 вересня минулого року пішла у звичайну загальноосвітню школу. Це сталося у Великолюбінській школі Городоцького району. Маленькій Ангеліні пощастило! Попри те, що дитина від народження ніколи не бачила, вона зараз дає собі раду в житті, в тому числі, катається на велосипеді, самотійно, без тростинки, ходить по коридорах школи, до їдальні, туалету, освоює ту програму, що й усі школярі, оволоділа комп'ютером, дуже комунікабельна і працююча учениця. Тож хіба це не казка? Очевидно, що казка, подарована очам згори, з небес.

Гість зі Швеції Матті Яткола, нині викладач академії Svefi, розповів присутнім, як він навчався у звичайній школі і як, будучи незрячим, досяг своєї мети у житті. А його колега Олександр Усов продемонстрував спеціальне технічне обладнання, яке потрібне для використання незрячої дитини у навчальному процесі. До речі, як повідомили організатори семінару, цього року при Львівському національному університеті “Львівська політехніка” створено ресурсний центр освітньо-інформаційних технологій, при якому планують друкувати підручники шрифтом Брайля. Там же буде накопичуватися й частина тифлотехнічного обладнання (принтери зі шрифтом Брайля, розхідні

матеріали, спеціалізоване програмне забезпечення). Тому, якщо в якійсь школі, незряча дитина виявить бажання навчатися, вони вже сьогодні можуть піти назустріч і такій школі, і такій дитині, позичивши на певний період – рік чи десять років – технічні засоби для незрячих. При цьому центрі створена спеціальна група, яка може надавати практичну, методичну, технічну та інклюзивну допомогу школам, вчителям і тим дітям, які забажають навчатися за інклюзивною формою навчання. Адреса ресурсного центру – м. Львів, вул. Митрополита Андрея, 3, кімн. 39. Тел.: +38(032)258-27-77; +38(097)244-06-84.

На семінарі було дано багато порад дітям з вадами зору, їхнім батькам, а також вчителям, які працюватимуть з такими дітьми. Серед них та, що незряча дитина спроможна пробити собі дорогу будь-куди лише тоді, коли вона досконало знатиме шрифт Брайля і комп'ютер (на комп'ютер встановлюється програма озвучення). Вчителям не варто відмовляти незрячій дитині у навчанні в ЗОШ (тим більше, що нормативна база це дозволяє) і відправляти цю дитину в інтернат.

Попри те, що кількість незрячих дітей, які народжуються, або з тих чи інших причин втрачають зір, щороку не стає меншою, наповнюваність спеціалізованих шкіл-інтернатів сильно зменшується. Це означає, що батьки не хочуть розлучатися зі своєю дитиною. Але й залишати її замкнутою від світу, у чотирьох стінах кімнати, батькам не можна.

– Коли темно – ти бачиш серцем, незрячі відчувають навколишній світ своєю душею, своїм серцем. Наш проект не комерційний, він покликаний змінити відношення суспільства до людей з вадами, наголосила Оксана Потімко.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо

Церковний комітет і парафіяни храму Святого Миколая УПЦ м. Турка щиро і радісно вітають з **Днем ангела** свого настоятеля, митрофорного протоієрея, священника Андрія Іванчика і бажують йому міцного здоров'я, родинного тепла, сімейного благополуччя, Господньої опіки у житті.

Здоров'я, щастя зичим не на рік –

На все життя бажаєм його щиро.

Щоб радісним і довгим був Ваш вік –

З добром, любов'ю, спокоєм та миром.

Шануєм Вас за людяність і щирість,

Тож хай Господь пошле Вам з неба милість,

Пречиста Діва хай в житті допомагає,

Ангел Господній на крилах Вас тримає.

Церковний комітет і парафіяни УПЦ (КП) св. апостолів Петра і Павла с. Нижнє щиро і радісно вітають з **Днем ангела** настоятеля храму о. Андрія По-

граничного і бажують йому:
Хай Бог береже Вас ще років багато,

На щастя усім нам і радість крилату.

Ми Вам посилаєм ці вдячні слова,

А Бог хай дарує Вам много літа.

Хай щастя вікує у Вашому домі

І радість хай буде завжди.

Здоров'я міцного і щедрої долі,

Хай Бог посилає на довгі роки.

Семінари

КОРИСНИЙ І ПОВЧАЛЬНИЙ ЗАХІД

Напередодні професійного свята – Дня місцевого самоврядування – у залі засідань районної ради проведено семінар – навчання з головами та секретарями місцевих рад.

Першим на порядок денний зібрання було винесено питання: "Про планування сесійних засідань та роботи виконавчого комітету місцевих рад". Доповідали з даного питання керівник секретаріату районної ради Галина Ольшанецька та заступник керівника апарату – начальник відділу організації – кадрової роботи райдержадміністрації Богдан Москаль.

Аналіз протоколів сесій місцевих рад зробила начальник організаційного відділу районної ради Лілія Голко.

Про створення та функціонування сільськогосподарських кооперативів, про ініціативу запровадження у нас програми "Рідне село" присутнім доповів начальник управління АПР РДА Іван Струць.

Участь у роботі семінару – навчання взяли: голова районної ради Василь Дребот, перший заступник голови РДА Ігор Токар, які дали відповіді на запитання голів місцевих рад.

Володимир БАБИЧ.

Заходи

КОЗАЦЬКІ ЗАБАВИ – ДНЮ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Цікаво і змістовно пройшло 6-е грудня у Турківському НВК. Одним із заходів, присвячених Дню Збройних Сил України, стали "Козацькі забави", проведені серед учнів 2 – 4, 5 – 7 та 8 – 11 класів. Учні молодших класів змагалися в естафетах з м'ячами та кільцями, у гонці м'ячів між ногами, стрибанні. Найкраще виступили тут представники 4- А класу – команда "Козацькі лицарі", які вибороли I місце. На другому місці команди 3 та 4- Б класів – обидві "Дружби". На третьому – 2- Б – "Чайка". І на четвертому – 2- А класу – "Козачата".

Учні 5 – 7 класів вели суперництво в естафетах з м'ячами та з кільцями, у веденні м'яча та попаданні ним у кільце, у естафеті – біг кризь обручі та у стрибанні. Тут місця розподілились так: I – команда 7- А класу, II – 7- Б класу, III – 5- Б класу, IV – 6 класу та V – 5- А класу.

А для команд 8 – 11 класів програма змагань була складнішою і насиченішою. У ній були і підтягування на перекладині, і піднімання тулуба, і стрибки на місці зі скакалкою, і командна естафета з палкою, і комбінована естафета, і комбінована естафета з бігом кризь обручі, і стрільба. Найсильнішими в усіх видах програми були представники 10- А класу. На другому – 9- А. На третьому – 11. На четвертому – 9- Б. І на п'ятому – 8 класу.

На загальношкільній лінійці учасники "Козацьких забав" нагороджені грамотами, які вручив їм директор НВК Геннадій Когут.

Володимир БАБИЧ.

Турківський районний військовий комісаріат проводить відбір кандидатів з числа призовників, військовозобов'язаних, жінок для проходження військової служби за контрактом та у військовому резерві Збройних Сил України з числа осіб офіцерського, сержантського та рядового складу. За довідками звертатись у Турківський районний військовий комісаріат, за адресою: м. Турка, вул. С.Стрільців, 9.

Тел.: (03269)3-25-04, (03269)3-24-05.

Вітаємо

Сердечно вітають з 70-річчям від дня народження дорогого чоловіка, тата і дідуся – Ярослава Миколайовича Нагірничка з с. Вовче дружина Христина, діти Віталій, Микола, Ірина, Алла; зяті Іван і Василь, невістки Ірина і Оксана; онуки Владислав, Ірина, Роксоляна, Софія, Анюта та бажають ювіляру:

*Дорогий і рідний, проживи 100 літ!
Хай Вам усміхнеться веселковий світ,
Хай Вас обминають горе і біда,
А душа хай буде вічно молода!
Хай Матінка Божа Вас береже,
Сили й здоров'я Вам додає,
Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є!*

13 грудня відсвяткував свій перший ювілей житель с. Красне – Андрій Володимирович Гайванович. З цим святом його щиро вітає хресна мама Аня.

*Рости, ангелочку, на щастя матусі,
На гордість татові, дідусям і бабусям.
Хай Тобі усміхнеться доленька ясененько,
Бог оберігає ласкаве серденько.*

Дорогеньку матусю, люблячу бабусю, прабабусю, жительку с. Верхнє Висоцьке – Марію Дмитрівну Ковалів щиросердечно вітають з 85-річчям від дня народження дочок Віра, Надія, Любов з родинами і бажають їй доброго здоров'я, душевного тепла, Божого благословення.

*Летять роки, мов чайки над водою,
І разом з ними й доля не проста.
А Ви завжди лишайтесь молодого,
Живіть у щасті й радості до ста.
Хай доля намітить ще років багато,
Відпустить здоров'я, щастя й добра.
Хай повниться ласкою рідная хата
І багато в ній буде людського тепла.*

Відзначили День місцевого самоврядування

ЗАПРОСИЛИ НА ЗУСТРІЧ КОЛИШНІХ ГОЛІВ

7 грудня у нашій країні відзначали День місцевого самоврядування. У рамках цього свята, з ініціативи Турківського міського голови Юрія Касюхничка, було організовано зустріч з колишніми головами міської ради. На жаль, з п'яти запрошених голів, які у різні періоди займали цю відповідальну посаду, через сімейні обставини, на зустріч прийшов тільки О.О. Модрицький. Орест Омелянович очолював виконком міської ради з 1980 по 1982 рр. Учасники зустрічі віддали данину пам'яті тим головам міської ради, які відійшли у вічність.

У невимуженій обстановці Орест Омелянович поділився з присутніми спогадами про роботу в міській раді.

– Звичайно, – сказав він, – працювати треба було з повною самовіддачею, адже контроль за роботою міської влади був жорсткий. Кошти, які виділялись міській раді, потрібно було освоювати вчасно, бо за несвоєчасне їх використання можна було заробити догану.

Гість побажав працівникам міської ради доброго здоров'я, творчих успіхів, ретельно виконувати ті обов'язки, які покладені на органи самоврядування.

Наш кор.

Людина і природа

Лебеді облюбували ріку Стрий

Але тут їх треба оберігати від браконьєрів

Упродовж останніх двох зим на річці Стрий, ділянка поблизу с. Завадієва, зимують лебеді. Минулого року воли облюбували собі місце недалеко від новобудов, де колись знаходилися бокси для зберігання військової техніки. Цьогоріч милують людське око поруч моста, який з'єднує центральну частину села і вулицю Зарічну.

Ці благородні птахи є дуже довірливими до людей. Часто беруть корм з їхніх рук. Знаючи про це, декілька днів тому місцеві браконьєри у вечірню пору, озброївшись рушницями і ліхтарями, намагалися пристрелити їх. Про це розповіли телефоном місцеві жителі голови товариства УТМР

Богдану Михайлику. Подібний дзвінок надійшов і у відділ внутрішніх справ. Виїхавши на місце, правоохоронці не виявили зловмисників. Богдан Олексійович каже, що вони відчували небезпеку, так би мовити затаїлися, але це не означає, що в будь-який час вони не вийдуть на злочинне полювання. Такі люди не бояться ані людського осуду, ані

Господньої карі. Зважаючи на це, особливу пильність слід проявити місцевим жителям та владі і зробити все можливе, щоб оберігати чарівних лебедів та допомогти їм вижити взимку. Для прикладу, як це роблять жителі м. Турка, уже не перший рік підготовуючи диких качок, які зимують на річці Літмир, біля пошти. Хоча і тут були випадки браконьєрства на пернатих.

Наш кор.

НЕ КРАДІТЬ, А КУПУЙТЕ ЯЛИНКИ

Протягом останніх років державне підприємство «Турківське лісове господарство» проводить активну роботу з охорони ялинкових насаджень від самовільних рубок під час ялинкових кампаній. Скоро – Новорічні і Різдвяні свята, які несуть веселі, життєрадісний настрій в оселі горян. Прибрана зелена лісова красуня – ялинка – радість для дітей і дорослих в ці дні. Та лишень законним шляхом придбана смарагдова красуня має ошасливити наше сімейство, а не самовільно зрубана браконьєрами.

Лісове передсвяткове злодійство (інакше його й не назвеш) щорічно знищує тисячі смерічок і ялинок. Без шкоди для лісового господарства, ялинки можна придбати за місцем проживання – у лісництвах. Ціна однієї ялинки нинішнього року буде становити від 25 до 52 грн., в залежності від її величини.

Колектив нашого підприємства повсякчас проводить дієву профілактичну роботу з охорони ялинкових насаджень. Штраф за одну ялинку цього року – 282,52 грн.

Щоб активно і повсюдно перекрити кисень лісовим крадіям, з 5 грудня аж до Різдва проводитиметься чергування працівниками державної лісової охорони, міліції та екологічної служби. Безпосередньо в лісових масивах проводитимуться рейди з виявлення лісопорушників, до яких застосовуватимуться суворі санкції адміністративного, кримінального та громадського впливу. Тож начувайтесь, крадії!

Цьогорічна цілодобова робота на постах ДАІ, заслонах, залізничних і автобусних станціях дасть можливість звести до мінімуму знищення молодого лісу і зберегти його для нащадків.

Щасливого Нового Року, веселих Різдвяних свят, щастя, добробуту у Ваших оселях з ялинками, придбаними на законній основі у лісогосподарських підприємствах по товарно-транспортних накладних (ТТН), з маркованими бірками зі штрих-кодом.

Михайло ЛЕСЬКІВ,
головний лісничий ДП «Турківське лісове господарство».

ЖУРАВЛІ ... НА КАТЕРИНИ

Здивували минулої п'ятниці (7 грудня) жителів Турківщини журавлі. Чому здивували? Бо останні їхні зграї відлетіли цьогоріч у теплі краї ще після Покрови Пресвятої Богородиці. І тоді на наших теренах не було снігу.

А тут серед зими з'явилася їхня зграя (ключ нараховував 150 птахів) на Турківщині минулої п'ятниці, на свято Великомучениці Катерини, коли і сніговий покрив сягав більше 10 сантиметрів, а стовпчики термометрів у деяких населених пунктах району опускалися до 16 – 20 градусів морозу.

О 10 годині ранку журавлів можна було спостерігати в Турці, біля гори Шименка. Тут вони зробили прощальне коло, із своїм звичним тужливим «кру – кру», і подалися на Закарпаття.

Що ж стало причиною такого пізнього відльоту журавлів?

Житель с. Комарники, природолюб і любитель прогнозування погоди Віктор Матківський, причину пізнього відльоту журавлів пояснює теплою погожою осінню, яка тривала в Україні, Білорусі, Прибалтиці аж до грудня. Це і вплинуло, на його думку, на формування журавлиних зграй та відліт їх у вирій. Але за роки незалежності України, та ще й тоді, коли у Карпатах уже лежить сніг, журавлині ключі у грудні – рідкість.

А ще Віктор Федорович наголошує, що пізній відліт журавлів передрікає не сильно морозну, з частими відлигами зиму.

Володимир БАБИЧ.

**Підприємство про-
дає ВУГІЛЛЯ марок:
ГКОМ – 1100 грн. з дос-
тавкою;
ГЖШС – 1000 грн. з дос-
тавкою.
Тел.: 067-67-28-398**

Успіхи турківчан**БОГДАН МОСКАЛЬ ЗІГРАВ
ВНІЧІЮ З ВАСИЛЕМ ІВАНЧУКОМ**

8-9 грудня у Львові розпочалися змагання з шашок-64 на Кубок федерації шашок Львівської області. У змаганнях беруть участь 24 спортсмени, серед них 2 майстри спорту, 9 кандидатів у майстри спорту з шашок. Взяти участь у турнірі вирішили і найтитулованіші шахісти України, зокрема львів'яни – віце-чемпіон світу гросмейстер Василь Іванчук та гросмейстер Орест Грицак.

Волею жереба, в першому турі Василь Іванчук зустрівся з турківчанином, кандидатом у майстри спорту з шашок, Богданом Москалем, який у вересні цього року став чемпіоном України з шашок серед держслужбовців. Відповідно до шахового кодексу, суперники вивчають стосунки у двох партіях. У першій перемогу здобув Василь Іванчук, а ось у другій переміг Богдан Москаль, провівши відмінну комбінацію, на що Іванчук сказав, «що надовго запам'ятає цю комбінацію».

Після чотирьох турів, набравши по 7 очок з 8 можливих, лідирують Богдан Москаль та молодий кандидат у майстри

спорту з с. Боберка Турківського району, студент Львівського університету фізичної культури Іван Славич. У лідируючій групі також перебувають, набравши по 6 очок, кандидат у майстри спорту Ігор Ганяк із Стрия, майстер спорту з Нового Роздолу Зоряна Анісімова та юний боринчанин Дмитро Матляк. 5 очок набрала група спортсменів, серед яких чемпіон області майстер спорту із Жовкви Іван Бутляр, кандидат у майстри спорту, президент обласної федерації шашок Іван Ільницький. Ще один представник Турківщини, кандидат у майстри спорту, Василь Музика та Василь Іванчук мають у своєму активі по 4 очки.

Наступні тури та завершення турніру відбудуться 15-16 грудня ц.р.

З нагоди 20-річчя клубу «Олімпік», 22-23 грудня, у приміщенні турківської ДЮСШ «Юність», відбудуться шахово-шашкові турніри.

Наш кор.

КОМПАНІЯ УКРАЇНАБС

ГРОШІ

ВІА 5.000 ДО 250.000 грн

- індивідуальний підхід до кожного клієнта
- мінімальний пакет документів
- дострокове погашення

м. Львів, вул. Федьковича, 60 а, 4 пов., оф. 436
тел.: (0322) 47-27-24, (063) 972-03-46, (097) 300-31-06

Вітаємо

Дорогу матусю, бабусю і сестру – Ганну Миколаївну Бринчак із с. Верхнє Гусне, з 60-річчям від дня народження сердечно вітають дочки Леся і Марія, зяті Іван і Микола; онуки Арсен, Ірина, Іван, Марія, Лілія і сестра Поліна та бажають їй міцного здоров'я, щастя у житті, Божого благословення.

*Всю доброту, яка існує в світі,
Всю радість, що живе поміж людей,
Найкращі всі, що до вподоби, квіти
Даруєм Вам у цей святковий день.
Нехай Господь завжди у поміч буде,
А Мати Божа береже від зла.
Бажаєм Вам здоров'я, щастя й сили,
Радості земної і тепла!*

Коментар фахівця

ЯК ПРАВИЛЬНО ВИДАТИ ПОДАРУНКИ

Відповідно до Порядку придбання та забезпечення дитячими новорічними подарунками дітей застрахованих осіб за рахунок коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, затвердженого Постановою правління Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, від 25.10.2007 р. № 48 (далі Порядок), застрахована особа (батько, мати, усиновлювач, опікун / піклувальник) має право отримати в поточному році лише один новорічний подарунок за рахунок коштів Фонду на дитину, якій, станом на 1 січня наступного календарного року, не виповнилося 14 років.

Рішення про виділення новорічного подарунка приймається комісією (уповноваженим) із соціального страхування підприємства, установи, організації на підставі складеної страхувальником відомості на видачу новорічних подарунків, де зазначаються прізвища, ініціали застрахованих осіб та їх дітей, число, місяць та рік народження дітей.

Видача новорічних подарунків застрахованим особам – найманим працівникам – здійснюється за їх основним місцем роботи страхувальником.

Дані про отримання застрахованими особами новорічних подарунків завіряються підписами застрахованих осіб у відомості на видачу новорічних подарунків.

Накладні на отримання новорічних подарунків, рішення комісії (уповноваженого) із соціального страхування підприємства, установи, організації, відомості на видачу новорічних подарунків, які підписані керівником і головою комісії (уповноваженим) із соціального страхування та скріплені печаткою, зберігаються страхувальником.

Сума витрат Фонду за новорічні подарунки, які видані з порушенням даного Порядку, не приймається до заліку та відшкодовується за рахунок страхувальника.

Михайло КОСАЧЕВИЧ,
провідний спеціаліст Старосамбірської МРВД ЛОВ
ФСС ТВП.

Офіційно

ЗМІНИ У СПЛАТІ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ

13 жовтня 2012 року набрав чинності Закон України від 18.09.2012 №5292-VI «Про внесення змін до статей 9 і 25 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», який суттєво змінює строки сплати єдиного внеску підприємцями за результатами власної підприємницької діяльності.

Для підприємців, які працюють за загальною системою оподаткування, скорочено граничний термін сплати єдиного внеску за підсумками року. Раніше такі підприємці повинні були провести остаточний розрахунок за нарахованими внесками в ті ж терміни, що і подати річну звітність, тобто до 1 квітня наступного за звітним року. При підготовці звіту за 2012 рік сплатити єдиний внесок за себе їм доведеться до 10 лютого 2013 року. **10 лютого - це дата, до якої підприємці, за загальною системою оподаткування, повинні провести остаточний розрахунок за попередній рік щодо єдиного внеску.** При цьому протягом року вони, як і раніше, зобов'язані сплачувати авансові платежі, у

розмірі 25% річної суми єдиного внеску, обчисленої від суми доходу, за якою розраховуються авансові платежі з податку на доходи фізичних осіб. Термін сплати авансових платежів не змінився.

Для фізичних осіб - підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування, встановлено квартальні строки сплати єдиного внеску, а саме: єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, такі особи зобов'язані сплатити до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується єдиний внесок.

Розмір сплачуваного єдиного внеску залишився колишнім: 34,7% від мінімальної заробітної плати. **Остаточний розрахунок зі сплати єдиного внеску для фізичних осіб -**

підприємців, платників єдиного податку, до 20 січня 2013 року.

Самозайняті особи (адвокати, нотаріуси та інші особи, які забезпечують себе роботою самостійно та отримують дохід від такої діяльності) сплачуватимуть єдиний внесок, нарахований за календарний рік, до 1 травня наступного року. За 2012 рік - до 1 травня 2013 року.

Нагадаємо, що мінімальний страховий внесок у 2012 році становить: у січні - березні - 372,33 грн., квітні - червні - 379,62 грн., липні - вересні - 382,39 грн., жовтні - листопаді - 387,95 грн., грудні - 393,50 грн. Загальна сума за 2012 рік - 4572,42 грн.

У разі несплати у зазначені строки, органи ПФУ притягуватимуть порушників до фінансової відповідальності (штрафні санкції, у розмірі 10% своєчасно не сплачених сум, та пеня, у розмірі 0,1% суми недоплати за кожний день прострочення платежу).

З 01.01.2013 вступить в силу Закон України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо сплати єдиного внеску» від 16.10.12 № 5455-VI, який скасовує діючий розподіл єдиного внеску за видами нарахованого єдиного внеску, відповідно до класів професійного ризику виробництва.

З метою зменшення кількості платіжних документів, які формує платник, встановлено нові пропорції розподілу нарахованих сум єдиного внеску із застосуванням одного платіжного доручення. Це відчутно спростить механізм розрахунків зі сплати єдиного внеску.

З метою реалізації Закону України № 5455-VI, органами Пенсійного фонду України з 1 січня 2013 року будуть відкриті нові рахунки в органах Державної казначейської служби для зарахування єдиного внеску.

За роз'ясненнями стосовно практичного виконання вимог Закону України №5455-VI платникам єдиного внеску необхідно звертатися до управління ПФУ в Турківському районі за телефоном: 3-28-72.

Маріанна ШЕВЧУК,
перший заступник начальника управління ПФУ у Турківському районі.

Заходи

ДЛЯ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

Стартувала друга фаза проекту «Попередження торгівлі людьми шляхом розвитку соціальної роботи та мобілізації громад», який розрахований на 2012-2015 роки. Фінансує даний проект Швейцарська конфедерація. Головний виконавець проекту: Представництво Міжнародної організації з міграції (МОМ) в Україні.

З 16 по 19 жовтня у Львові відбувся перший захід проекту «Школа міграції», на який були запрошені місцеві координатори, організації яких, шляхом конкурсного відбору, задіяні в даному проекті. На ньому були розглянуті питання протидії торгівлі людьми та безпечної міграції, а також базові принципи розвитку громади.

Мета даного проекту - попередження торгівлі людьми у пілотних регіонах, шляхом залучення соціальних працівників, педагогів та лідерів місцевих громад у превенційну роботу, заходи із розвитку громади та створення альтернативних можливостей для молоді.

Результати першої фази проекту. Уже маємо громади, які на конкурсній основі були задіяні в проекті, розробили і виконали 25 проектів, спрямованих на вирішення місцевих проблем. У чотирьох громадах створено /розширені/ дитячі садочки, або центри розвитку дитини, ще у 4-х громадах побудовано дитячі ігрові майданчики, у 3-х - встановлено освітлення вулиць села. У 3-х громадах реалізовано 4 міні-проекти, спрямовані на розвиток фізичної культури та пропаганди здорового способу життя серед молоді: відкриття стадіону, ремонт та облаштування спортзалів. Чотири громади опанували соціальне підприємництво у таких сферах: зелений туризм, збирання та вивезення сміття, переробка овочів та фруктів, кролівництво та бджільництво.

Тож добре було б, якби підтримали даний проект райдержадміністрація, районна рада, відділ освіти, а також органи місцевого самоврядування.

Руслана Леню,
місцевий координатор, голова ГО «АМРСЯ».

На виконання п. 9 розділу II Плану заходів запровадження системи державної реєстрації прав на нерухоме майно та реалізації Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення та спрощення процедури державної реєстрації земельних ділянок та речових прав на нерухоме майно» від 4 липня 2012 року №5037, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22.08.2012 №776/7 та п. 3 доручення Міністерства юстиції, від 30.11.2012 №13.1-32/705, 28 грудня 2012 року завершується вчинення державними та приватними нотаріусами нотаріальних дій у 2012 році.

СВІТЛИЙ ПАМ'ЯТІ ДОРОГОГО ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ДІДУСА – ВАСИЛЯ ПЕТРОВИЧА ХАМАНДЯКА

Життя людське, мов тоненька нитка, обривається, зупиняючи людину на життєвій дорозі. Пішовши в інший світ, Ти залишив про себе добру пам'ять. Нам не віриться, що вже ніколи не почуємо рідного голосу, батьківської поради...

Так пусто стало на душі,
І серце плаче кожен день від болю.
І огортає тихим смутком все навколо.
Рідненький, ми сумуємо за Тобою.

Не вистачає усмішки і слова,
І погляду ласкавого й простого.
Великий слід в житті Ти залишив,
І скільки всім добра зробив!
Любив життя, любив людей,
Прожив Ти для онуків і дітей!
Пішов достойно в майбуття
Тобі не буде забуття.

А поки пам'ять житиме в віках,
Живим Ти будеш у наших серцях!!!
Спи спокійно, любий, рідненький
наш.

Хай над Твоєю могилою співають
пташки,

А на квітах буде роса –
То наші сльози, пам'ять про Тебе.
Ти заслужив Божого тепла!

Вічного Тобі життя у Царстві Небеснім та спокою Твоїй
душі.

Дружина, діти та онуки.

МЕТАЛО ЧЕРЕПИЦЯ ПРОФІЛЬ

PROFIL
FAKRO

(067) 672 85 70
м. Турка, вул. І.Франка, 1а

Ю.КОМ
ВСЕ ДЛЯ ДАХУ

Світлій пам'яті друга

40 днів минає, як перестало битися серце чудової, добропорядної людини, вірного і надійного друга і товариша **Василя Петровича Хамандяка**.

Він був для нас прикладом людяності, безвідмовною і чуйною людиною. Скільки б не минало часу, він завжди залишиться поруч з нами у справах його дітей і онуків.

Людська мудрість віщує, що незамінних людей немає. Може це і вірно, але не для нас. Нам не вистачає його усюди. І дуже сумно і боляче, що не зуміли вберегти Василя Петровича від настільки несподіваної і ранньої смерті. Доки б'ються наші серця – в них буде жити світла пам'ять про нього.

Хай пухом буде йому земля карпатська та Вічне Царство Небесне!

Всі, хто знав Василя Петровича Хамандяка, - пом'яніть!
Друзі – Роман і Ольга Дільні.

Верхненська сільська рада повідомляє, що в с. Верхнє, в урочищах Підкаменець, Каменець та Біля хати, відводяться земельні ділянки, площею 0,9335 га, для ведення ОСГ, гр. Савчак О.І.

Продам порошок для видалення сажі з котлів або камінів, очищення від смоли.
Номер тел.: 0968430690.

Куплю шкіру ВРХ.
Тел.: 0973410398.

Ісаївська сільська рада повідомляє, що в с. Ісаї відводиться земельна ділянка для ведення ОСГ в урочищах Передня стая, Задня стая, загальною площею 0,7909 га, гр. Івануку Михайлу Євстаховичу.

СПІВЧУВАЄМО

Колектив та депутатський корпус Верхненської сільської ради висловлюють щире співчуття депутату сільської ради Юрію Васильовичу **Тащишину** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері** – Катерини Ігнатівни.

Підприємці м. Турка висловлюють щире співчуття Іванові **Яворському** та його сім'ї з приводу великого горя – передчасної смерті **дружини** – Наталії.

Педагогічний колектив Сигловатського НВК висловлює щире співчуття вчителем Михайлу Павловичу та Ганні Григорівні **Голічам** з приводу тяжкої втрати – смерті **мами та свекрухи**.

Сім'я Горбей із с. Яворів висловлює щире співчуття Людмилі Каролівні **Фазан** з приводу великого горя – передчасної смерті **сестри** – Наталії.

Вчителі, учні та працівники Карпатського НВК сумують з приводу передчасної смерті колишнього вчителя Павла Юрковича **Фечка** і висловлюють глибоке співчуття дружині, вчителю школи Ганні Степанівні **Фечко** та її родині.

ДП «Боринське лісове господарство» висловлює щире співчуття автокранівнику держлісгоспу Юрію Васильовичу **Тащишину** з приводу смерті **матері** – Катерини Ігнатівни.

Турківське відділення Старосамбірської МДПІ висловлює щире співчуття завідувачу сектору погашення податкового боргу Оксані Петрівні **Німців** з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті **батька** – Петра Миколайовича.

Куми – Ольга і Світлана зі своїми сім'ями – висловлюють глибоке співчуття Марії, Богдану та похреснику Івану **Нанівським**, Ганні, Теодору та похресниці Надії **Вовкам** з приводу великого горя – смерті **матері, теці і бабусі**. Вічна їй пам'ять!

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134
видано 28 березня 1994 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж **2682** Індекс **68486**

Редактор **Василь ВАСИЛЬКІВ**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –
Костянтин Малетич.

Відповідальний за випуск –
Володимир Бабич.

– матеріали рекламного характеру.